



TYSTNAD. – Hur vacker naturen än är så vill man inte vistas där om det är för mycket buller, säger Henrik Waldenström.

FOTO: ANDREAS ENBUSKE

Det vilda Östermalm

■ ■ Östermalm är en stadsdel som har ovanligt tysta platser för att vara en storstad. Norra Djurgården är den mest vilda delen i hela Nationalstadsparken och ligger drygt ett par kilometer från City.

Tittar man på miljöförvaltningens kartläggning av trafikbullret i Stockholm slås man av hur tyst det är på Östermalm. Det gäller framför allt Norra Djurgården. Här är det gott om partier där ljudnivåerna inte överstiger 40 decibel.

Det märks också när Östermalmsnytt tar sig förbi Lappkärrsberget. Det blåser en del, och ett svagt buller från någon motorväg låter ungefär lika mycket som vinden. Annars är det tyst. Berget fungerar lite som bullerskydd, men vinden kan också påverka ljudet.

Vår vandring fortsätter förbi en skogstjärn och snart är vi mitt inne i en John Bauersk sagovärld. Fallna träd ligger här och var. En skog måste ha en viss mängd död ved påpe-

kar Henrik, det är viktigt för den biologiska mångfalden. Här finns också kraftiga granar vars grenar kan bära duvhökens stora bo.

Vi står i den mest vilda delen i Nationalstadsparken. Rådjur, grävling och enstaka mårdar rör sig i området. Liksom ekorre, fälthare och förmodligen också igelkott – fast det var ett tag sedan Henrik såg någon.

Runt omkring på Djurgården finns över hundra häckande fågelarter, berättar han, medan skogen tätnar bakom oss.

Bullergränser

Tjänstemännen på stans miljöförvaltning har länge lobbat för att det ska finnas gränsvärden för bullernivåer. Inte minst i stans parker. Där vill man att 50 decibel ska vara högsta tillåtna bullernivå.

Henrik tycker att det kan vara en målsättning för innerstadens parker, men vill ha hårdare restriktioner för naturområden som i Nationalstadsparken. 40 decibel brukar man säga är lämpligt



Henrik Waldenström.

för naturreservat. På vissa delar av Djurgården skulle man klara de nivåerna.

– Man måste sträva efter att utöka de områden som klarar 40 snarare än 50 decibel, därför att bullrad mark är exploaterad mark, säger han.

En sån här dag tror Henrik att vi skulle kunna stöta på ett tiotal personer i skogen, inte fler. Här kan man ströva ensam utan att möta Södra Djurgårdens massvandringar, något han ser som en kvalitet.

Påverkar inte djuren

Trafikbullret påverkar inte djurlivet så negativt som man skulle kunna tro. För djuren är det viktigare hur de bor, vad det finns för föda och att de hittar en partner. Storstad med gröna lungor anpassar sig ganska bra i.

Människorna däremot behöver tysta miljöer för sin rekreation, det är väl belagt i den moderna forskningen kring storstad och hälsa, menar Henrik.

– Alla har rätt till en grön närmiljö, även de som tryckt

”Människorna däremot behöver tysta miljöer för sin rekreation, det är väl belagt i den moderna forskningen.”

ihop sig i flerfamiljshus och inte bara de som bor i grannkommunernas villaområden.

Plötsligt stannar han. En nötväcka lockläte hörs. Det sätter snart fart på flera nötväckor runt omkring oss.

Kritisk till Djurgårdsstan

1990 skrev Henrik en rapport åt stathållarämbetet om hur man kunde skydda de kungliga parkerna Djurgården, Haga och Ulriksdal under namnet Ekoparken, det som sedan blev Nationalstadsparken.

Vid Bergiusvägen berättar han att det fanns planer på att bygga en stadsdel av Vaxholms storlek med 7 000 invånare i slutet på 1980-talet.

Nu är han kritisk till bygget av Norra Djurgårdsstan.

– Lilla Skuggan är en av de mest pastorala miljöerna vi har i Nationalstadsparken, säger han och ser ut över vattnet och ängarna med jätteekar och betande hästar.

– Här kommer en vägg av 7- till 9-våningshus. Klart det blir slitage med mer nedskräpning

och vandalisering, säger han.

Den växande staden med ökad trafik ser Henrik som ett av de största hoten mot Nationalstadsparken i dag.

– Förtätningar ger ett väldigt högt tryck, med fler människor och mer biltrafik. Hur vacker naturen än är så vill man inte vistas där om det är för mycket buller. Haga och Ulriksdal är hårt drabbade och borde ha bullerskydd, men Vägverket är dåligt på att prioritera bullerskydd för naturområden, säger han.

Henrik tycker att det pågår ett missfregn av små utbyggnader på Djurgården, något han kallar ”de små stegens tyranni”. Han tar Gröna Lund som ett konkret aktuellt exempel på ett stort tyranni-steg. Utbyggnadsplanerna med den enorma berg- och dalbanan skulle göra att lagen som skyddar parken förlorar i betydelse, om de godkänns.

– Det ger i så fall blixtnsnabb signaler till alla andra som också vill bygga stort på Djurgården säger han.

Natalie Nordenswan
08-545 870 73
natalie.nordenswan@
direktpress.se

VAD TYCKER DU?

Var på Östermalm önskar du att det var tystare?

Mejl: insandare.stockholm@direktpress.se
SMS: 0730-120 830

SÅ TYCKER VI ...

Har du en egen blogg?



Madeleine Ahlstedt, ca 60, direktor, med Myo, 10, yorkshireterrier, Gyllenstiernsgatan:

– Nej, det har jag inte tid med. Det finns annat som är viktigare att ägna sig åt.



Lauren Amazeen, 55, konstkritiker, Banérgatan:

– Ja, jag bloggar tillsammans med några av mina vänner.



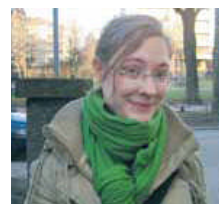
Victoria Berg, 21, i restaurangbranschen, Jungfrugatan:

– Ja, men den är låst. Jag skrev mycket men sen kändes det för privat. Jag insåg att jag inte ville att vem som helst skulle kunna läsa vad jag skrivit.



Kim Björkwalld, 58, jobbar med ett tågprojekt, De Geersgatan:

– Nej, jag har inte tid. Men jag kommunicerar oerhört mycket med min omgivning på annat sätt.



Louise Björkwalld, 25, bor på De Geersgatan:

– Nej, men jag skrev på Lunarstorm för länge sen. Det var ett bra sätt att få ur sig känslor.